EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 16.12.2010
COM(2010) 775 galīgā redakcija

2010/0373 (COD)

.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009

(Dokuments attiecas uz EEZ)

SEC(2010) 1583 galīgā redakcija
SEC(2010) 1584 galīgā redakcija
SEC(2010) 1585 galīgā redakcija

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis priekšlikums ir jāskata kopsakarā ar tāda euro maksājumu pakalpojumu iekšējā tirgus (vienotās euro maksājumu telpas jeb *SEPA*) izveidi, kurā valda efektīva konkurence un kur nav atšķirības starp pārrobežu maksājumu un iekšzemes maksājumu režīmu, tādējādi nodrošinot ievērojamus ietaupījumus un priekšrocības Eiropas tautsaimniecībai kopumā. *SEPA* sniegs Eiropas Savienības pilsoņiem un uzņēmumiem lietotājdraudzīgus un drošus maksājumu pakalpojumus euro par konkurences noteiktām cenām un veidos pamatu inovācijām maksājumu jomā.

Lai gan *SEPA* saņēma stingru Eiropas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas atbalstu, sākotnēji tā tika uzlūkota galvenokārt par tirgus virzītu projektu. Savienības mēroga shēmas kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem veidoja un īstenoja Eiropas Maksājumu padome (*EPC*) — Eiropas banku nozares izveidota koordinācijas un lēmumu pieņemšanas struktūra *SEPA* īstenošanai. Taču pašreizējo lēno pārejas tempu dēļ visdažādākās ieinteresētās aprindas arvien vairāk atzīst, ka sekmīgai projekta pabeigšanai varētu būt vajadzīgs saistošs beigu datums.

Pilnīga maksājumu tirgus integrācija tiks panākta tikai tad, kad mantotos iekšzemes maksāšanas līdzekļus pilnīgi aizstās Savienības mēroga maksāšanas līdzekļi. Lai sasniegtu šo mērķi, ar šo regulu tiek noteikti pārejas beigu datumi kredītu pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro.

Vispārīgais konteksts

2008. gada 28. janvārī tika ieviests *SEPA* kredīta pārvedums (*SCT*). Gandrīz divus gadus vēlāk, 2009. gada 2. novembrī, otru izšķirīgu posmu ceļā uz *SEPA* īstenošanu ar Savienības mēroga shēmām iezīmēja *SEPA* tiešā debeta (*SDD*) ieviešana.

Drošas un efektīvas maksājumu sistēmas ir būtiskas saimniecisko darījumu veikšanai un iekšējā tirgus pareizai darbībai. Euro kā kopējā valūta kopš 2002. gada atvieglina skaidras naudas maksājumus starp dalībvalstīm. Taču elektroniskie Savienības mēroga maksāšanas līdzekļi dažādu iemeslu dēļ joprojām nekādi neaizstāj iekšzemes maksājumus. Tirgū valdošā nenoteiktība, vispārīgi smagā saimnieciskā gaisotne, tīkla ieviešanas uzsācēju neizdevīgā situācija, tiesiskās noteiktības trūkums attiecībā uz piemērotu *SDD* ilgtermiņa darbības modeli, kas pilnīgi atbilstu ES konkurences noteikumiem, un *SEPA* un iekšzemes maksāšanas līdzekļu vienlaicīgas uzturēšanas divkāršās izmaksas liek daudziem tirgus dalībniekiem, it sevišķi piedāvātājiem, pieprasīt, lai ES tiesību aktos būtu noteikts termiņš pārejai uz *SEPA*. Arī divās Eiropas Parlamenta rezolūcijās[1] ir uzsvērts, ka pārejas beigu datums ir vajadzīgs un ka tas dos priekšrocības, un tas pats pausts *ECOFIN* Padomes secinājumos[2], kuros Komisija aicināta sadarbībā ar ECB veikt rūpīgu izvērtēšanu. Atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. pantam viens no ECB (ECBS) galvenajiem uzdevumiem ir veicināt norēķinu

---

1 http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0057+0+DOC+XML+V0//EN

2 http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf

sistēmu vienmērīgu darbību. Šajā aspektā ECB ir bijusi svarīga loma, sniedzot norādījumus tirgum par *SEPA* izveidi.

Divus gadus pēc *SEPA* kredīta pārveduma ieviešanas to *SEPA* kredīta pārvedumu skaits, kuri tiek apstrādāti ar tīrvērtes un norēķinu mehānismiem, kas atrodas euro zonā, vēl nav sasniedzis 10 % slieksni. Pašreizējā *SCT* pārejas tempa 9,3 % (2010. gada augustā) lineāra ekstrapolācija vedina domāt, ka *SEPA* pabeigšanai būs vajadzīgi apmēram 30 gadi. Arī pēc optimistiskāka scenārija maz ticams, ka pāreja uz *SEPA* bez papildu likumdošanas pasākumiem beigsies agrāk nekā pirms 15–20 gadiem. Tāds kūtrums būtiski kavē pāreju uz *SEPA*, un tā dēļ var ievērojami mazināties tiešais un netiešais potenciālais *SEPA* radītais ieguvums visas Eiropas tautsaimniecībā[3]. Lai gan pārejā uz *SEPA* būs vajadzīgs, lai lietotāji, ieskaitot pilsoņus un mazos un vidējos uzņēmumus, pārietu uz kopēju Savienības mēroga banku kontu numerāciju, kuras pamatā ir IBAN un BIC, nozare pāreju vienkāršos ar specifiskiem informatīviem pasākumiem, IBAN un BIC iekļaušanu kontu pārskatos un maksājumu kartēs, kā arī ar automātiskās konvertācijas iespējām.

Priekšlikuma jomā spēkā esošie noteikumi

Šī iniciatīva papildinās maksājumu pakalpojumu līdzšinējo tiesisko regulējumu Eiropas Savienībā.

2009. gada 1. novembrī Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā aizstāja Regulu (EK) Nr. 2560/2001[4]. Minētā regula faktiski bija līdz iekšzemes maksas līmenim samazinājusi maksu par pārrobežu maksājumu darījumiem euro līdz 50 000 euro summai un mudinājusi Eiropas maksājumu nozari veidot *SEPA* izveidei vajadzīgo Savienības mēroga maksājumu infrastruktūru.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīvas 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (t. s. Maksājumu pakalpojumu direktīvas jeb MPD)[5] mērķis ir ieviest standartizētus nosacījumus un tiesības tirgū piedāvājamajiem maksājumu pakalpojumiem, lai ieguvēji būtu patērētāji un uzņēmumi visā Savienībā, un izveidot saskaņotu tiesisko pamatu *SEPA*.

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Priekšlikuma mērķi atbilst Eiropas Savienības politikas virzieniem un īstenotajiem mērķiem. Pirmkārt, tie uzlabos Eiropas iekšējā maksājumu pakalpojumu tirgus darbību. Otrkārt, tie visumā atbalsta citus Savienības politikas virzienus, it sevišķi patērētāju politiku (vienkāršojot drošas Savienības mēroga maksājumu sistēmas) un konkurences politiku (ieviešot vienādus pienākumus, tiesības un iespējas visiem tirgus dalībniekiem un vienkāršojot pārrobežu maksājumu pakalpojumus, tādējādi paaugstinot konkurences līmeni). Šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā ir secināts, ka tikai strauja un vispārēja pāreja uz Eiropas mēroga kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem dos pienācīgu ieguvumu no integrētā maksājumu tirgus. Ir pierādījies, ka tirgus spēki un pašregulācijas centieni nav pietiekami, lai

---

3 *SEPA* potenciālie tiešie un netiešie ieguvumi pārsniedz 300 miljardus euro sešu gadu laikposmā, pieņemot, ka pāreja uz *SEPA* maksāšanas līdzekļiem būs vispārēja un strauja. Sk. *SEPA: potential benefits at stake, CapGemini*, 2007, http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/sepa-capgemini_study-final_report_en.pdf

4 OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.

5 http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:319:0001:01:LV:HTML

panāktu saskaņotu pāreju uz *SEPA*. Veicinot saimnieciskos darījumus Savienībā, priekšlikuma mērķi arī sekmē stratēģijas „ES 2020”[6] plašāko mērķu sasniegšanu.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāts no 2009. gada jūnija līdz augustam rīkoja publisku apspriešanos ar ieinteresētajām personām par to, vai un kā būtu jānosaka termiņi attiecībā uz pāreju no esošajiem iekšzemes kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem uz jaunajiem *SEPA* maksāšanas līdzekļiem, un 2009. gada septembrī publicēja tās rezultātus. Apspriešanas kopsavilkums ir publicēts ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē[7].

Vairākas apspriešanas par *SEPA* veiktas katru gadu, izmantojot Eiropas Biznesa paneli. Pēdējā apspriešana tika sarīkota 2009. gada otrajā pusē, un atsaucās vairāk nekā 400 uzņēmumu. To vidū bija 85 % MVU un 15 % lielāku dibinājumu. 2009. gada apspriešanās aptvēra jautājumus par iekšzemes maksāšanas līdzekļu pakāpenisku atcelšanu un pārejas uz *SEPA* beigu datumu.

Turklāt kādu laiku jau tiek rīkotas apspriešanas ar banku nozari par *SEPA* tiešā debeta darbības modeli. Šajās apspriešanās centrā ir jautājums par daudzpusējo savstarpējās apmaiņas maksu (*MIF*)[8], un rezultātā ir pieņemti pārejas noteikumi par *MIF* Regulā (EK) Nr. 924/2009. Tomēr viedokļu apmaiņa turpinās, jo nozare vēl nebija noteikusi *SDD* ilgtermiņa darbības modeli. Lai sniegtu norādījumus bankām, Komisija un ECB 2009. gada martā izdeva kopīgu paziņojumu, kam sekoja Komisijas darba dokuments 2009. gada novembrī[9]. Šā dokumenta sabiedriska apspriešana tika pabeigta 2009. gada decembrī. Bez tam 2009. gada decembrī un 2010. gada janvārī Komisijas dienesti atlasītām bankām izsūtīja anketas. To kodols bija konkrētais jautājums par atsevišķu maksājumu pakalpojumu sniedzēju dubultajām izmaksām, kas rodas, līdztekus apkalpojot maksājumu sistēmas un procesus (maksājumu platformas) esošajiem iekšzemes maksājumiem un jaunajiem Savienības mēroga *SEPA* maksājumiem. Šim nolūkam tika atlasītas deviņpadsmit no Eiropas lielākajām bankām un banku koncerniem, kas veidoja komercbanku, krājbanku un kooperatīvo banku izlasi no deviņām valstīm. Līdzīga anketa tika izsūtīta maksājumu apstrādātājiem un maksājumu pakalpojumu lietotājiem (lielākoties uzņēmumiem), taču analīzei vajadzīgo respondentu skaits nebija pietiekams.

No 2008. līdz 2010. gadam tika rīkotas apspriešanas un viedokļu apmaiņas ar dalībvalstīm, finanšu iestādēm, patērētāju organizācijām un citiem sociālajiem un ekonomiskajiem partneriem, it sevišķi esošajās mazumtirdzniecības maksājumu konsultatīvajās komitejās:

---

6 Saistībā ar stratēģiju „ES 2020” šis priekšlikums ir atzīts par vienu no galvenajām iniciatīvām „Digitālajā programmā”, ko Komisija pieņēma 2010. gada maijā http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/documents/digital-agenda-communication-en.pdf.

7 http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/sepa/feedback_migration-2009_09_29_en.pdf

8 Savstarpējās apmaiņas maksa ir maksa, ko maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji viens otram maksā par katru tiešā debeta darījumu.

9 Sīkāku informāciju un šo dokumentu pilnu tekstu sk. http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/banking.html.

Maksājumu sistēmu tirgus ekspertu grupā (*PSMEG*), Maksājumu komitejā (*PC*) un dalībvalstu *SEPA* koordinācijas komiteju ES forumā.

Diskusijas, atbildes un ieinteresēto personu rakstveida materiāli kalpoja par pamatu analīzei, kas ietverta divos Komisijas dokumentos: šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā un darba dokumentā, kas tika publiskots Komisijas tīmekļa vietnē no 2010. gada 7. līdz 23. jūnijam. Dokumentā tika aplūkoti vairāki jautājumi, kas jāaptver, nosakot obligātus beigu datumus kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Ieinteresētās personas pauda plašu atbalstu tam, ka termiņš pilnīgai pārejai uz *SEPA* jānosaka ar saistošu regulējumu, — tikai Savienības līmeņa likumdošana var dot impulsu plašai kredīta pārvedumu un tiešo debetu lietošanai Savienības mērogā. Tika bilsts, ka *SEPA* maksāšanas līdzekļiem ne tikai jāpapildina, bet arī jāaizstāj esošie iekšzemes maksāšanas līdzekļi.

Vairums ieinteresēto personu ieņēma nostāju, ka jānosaka divi atsevišķi termiņi pārejai uz kredīta pārvedumiem un uz tiešajiem debetiem, taču dažas atbalstīja vienotu pārejas beigu datumu abējiem maksājumu pakalpojumiem. Bez tam piedāvātāji un daži no lietotājiem uzstāja uz ilgāku pārejas laiku, it sevišķi tiešajiem debetiem.

Jo īpaši, ņemot vērā atbildes, kas tika saņemtas apspriešanās gaitā, kā arī citus nozares paustos viedokļus, Komisija 17. novembrī sarīkoja galīgo atklāto uzklausīšanu, lai atrisinātu divus svarīgus jautājumus. Tie bija šādi: pirmais — vai regulai būtu jāpilnvaro tieši maksājumu nozares izstrādātās maksājumu shēmas, nevis jāizmanto pieeja, kuras pamatā obligātas tehniskās prasības; otrais — vai skaidrības labad būtu jāiekļauj specifiskas tiesību normas par piemērotu tiešo debetu ilgtermiņa darbības modeli.

Intensīvas apspriešanas rezultātā ir secināts, ka Savienības mēroga maksāšanas līdzekļu noteikšanā vispiemērotākā ir jaukta pieeja, kas nosaka vienotus standartus un vispārīgas tehniskās prasības. Šīm tehniskajām prasībām būtu jāattiecas uz visu maksājumu pakalpojumu darījumu ķēdi no maksājuma lietotāja līdz maksājuma lietotājam caur viņu attiecīgajiem maksājuma pakalpojuma sniedzējiem. Tā tiek nodrošināts *SEPA* radītais ieguvums tirgus pieprasījuma (maksājumu pakalpojumu lietotāju) pusē. Tomēr piedāvātāji pieprasīja, lai tiktu izmantotas esošās *SEPA* shēmas, ko izstrādājusi Eiropas banku nozare.

Daudzas ieinteresētās personas atzinīgi uzņēma dalībvalstu priekšlikumu noteikt atbrīvojumu konkrētiem iekšzemes maksājumu produktiem, kas atbilst konkrētiem nosacījumiem (piemēram, iekšzemes darījumi, tirgus daļa līdz noteiktai robežai) uz ierobežotu laiku, pēc kura visi iekšzemes maksāšanas līdzekļi būtu pakāpeniski atceļami. Citas dotu priekšroku pastāvīgam atbrīvojumam, lai varētu turpināt izmantot šādus konkrētus produktus. Apspriešanā saņemtās atbildes arī konsekventi apstiprināja, ka ir ļoti vajadzīgs noskaidrot ES konkurences noteikumiem atbilstoša tiešo debetu ilgtermiņa darbības modeļa derīgumu.

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Vispārējs pētījums par pārejas uz *SEPA* izmaksām un ieguvumiem tika pasūtīts *Cap Gemini Consulting*, un tā rezultāti tika publicēti 2008. gada janvārī.

Turklāt 2008. gada augustā Komisija publicēja pētījumu, kas tika pasūtīts *Van Dijk Consultants* ar nolūku sagatavot *SEPA* ietekmes uz patērētājiem uzraudzību.

Ietekmes novērtējums

Komisija ir sagatavojusi darba programmā minēto ietekmes novērtējumu. Šis ietekmes novērtējums ir sagatavots ciešā sadarbībā ar ECB.

Ietekmes novērtējumā aplūkota lēnā pāreja uz *SEPA* kredīta pārvedumu (*SCT*) un *SEPA* tiešo debetu (*SDD*), kuras dēļ līdzās pastāv iekšzemes maksāšanas līdzekļi un *SEPA* maksājumi. Tajā konstatēts lēnā pārejas procesa cēlonis — neskaidrība par *SEPA* izveides pabeigšanu un ar to saistītie problēmu iemesli, kā stimulu trūkums lietotāju vajadzībām pilnīgi atbilstošu *SEPA* produktu izstrādei, nevēlēšanās ieguldīt, jo būt aizsācējiem nav izdevīgi, un sadrumstalots pieprasījums ar zemu informētību par *SEPA*. Tajā uzskaitītas arī lēnās pārejas sekas. Mikroekonomikas līmenī tirgus dalībniekiem piedāvājuma un pieprasījuma pusē ir jāuztur vairākas maksājumu platformas, un tādēļ rodas dubultas darbības izmaksas šo sistēmu uzturēšanai un negatīva *SEPA* ieguldījumu atdeve. Makroekonomikas līmenī pastāvošā sadrumstalotība pa valstīm ES tirgū neļauj iegūt apjomradītus ietaupījumus, ierobežo konkurenci un kavē inovāciju.

Ietekmes novērtējumā aplūkoti trīs scenāriji: bez iejaukšanās, ar papildu stimuliem pārejai uz *SEPA*, nenosakot beigu datumu, un pārejas beigu datuma noteikšanas ietekme. Tajā secināts, ka labākais scenārijs Savienības maksājumu tirgum, Eiropas tautsaimniecībai un ieinteresētajām personām ir pārejas beigu datuma noteikšana ar regulu.

Tālāk ietekmes novērtējumā aplūkoti labākie beigu datuma īstenošanas veidi tehniskā līmenī, iztirzājot pakārtotos politikas risinājumus beigu datuma īstenošanai vairākās attiecīgās jomās.

Pamats Savienības mēroga kredītu pārvedumu un tiešo debetu pieņemšanai. Tiek ieteikta iespēja noteikt beigu datumu, pamatojoties uz vispārējām tehniskām prasībām, t. i., prasībām, kuras ir jāizpilda Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem. Tehniskajās prasībās ietilps esošie starptautiskie un Eiropas standarti.

Darījumu sfēra. Tiek ieteikts pieņemt pieeju, kurā tehniskās prasības, kas noteiktas līdz kādam beigu datumam, būtu piemērojamas visā maksājumu darījumu sfērā, t. i., posmā no patērētāja līdz maksājumu pakalpojumu sniedzējam un no maksājumu pakalpojumu sniedzēja līdz patērētājam papildus posmam no maksājumu pakalpojumu sniedzēja līdz maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Darbības izmaksu ietaupījums 84 miljardi euro pieprasījuma pusē ir pilnīgi atkarīgs no tādas maksājumu tirgus integrācijas, kas pārsniedz starpbanku sfēru.

Produktu specifikācija. Tiek ieteikts piemērot beigu datumu arī nišas produktiem, t. i., kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem, kuri ir maza apjoma maksājumi un kuriem ir specifiskas funkcionālās iespējas. Taču, lai būtu iespējams izdarīt nepieciešamos pielāgojumus *SCT* un *SDD* shēmās, tiks noteikts 3–5 gadu pārejas posms.

Dalībvalstu aptvērums. Tiek ieteikts izmantot iespēju nolikt kopīgu beigu datumu euro zonai un vēlāku kopīgu beigu datumu valstīm, kuras nav euro zonā. Tā kā euro maksājumu apjoma daļas valstīs, kuras nav euro zonā, veido tikai kādus 2 % no visiem euro maksājumiem, ātra un pilnīga pāreja šajās valstīs *SEPA* sekmīgai īstenošanai nav būtiska.

Pārejas termiņš. Tiek ieteikts izvēlēties pakārtoto risinājumu ar diviem atsevišķiem beigu datumiem: ne vairāk kā vienu gadu pēc regulas spēkā stāšanās kredīta pārvedumiem un divus gadus tiešajiem debetiem. Praktiski šie termiņi nozīmē to, ka pēc Komisijas priekšlikuma pieņemšanas ieinteresētajām personām būs aptuveni 30 mēneši, lai sagatavotos pārejai uz *SCT*, un 42 mēneši, lai pārietu uz *SDD*.

Skaidrība par Eiropas mēroga tiešo debetu ilgtermiņa darbības modeli. Tiek ieteikts aizliegt vispārēji piemērot katram tiešā debeta darījumam daudzpusējās starpbanku komisijas maksas (*MIF*) maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpā (un pasākumus ar līdzvērtīgu mērķi vai sekām). Tomēr *MIF* būtu atļauta noteiktos apstākļos tiešā debeta darījumos, kurus nav iespējams pienācīgi izpildīt vai kurus atsauc kāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikumam noteikt tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem ir šādi mērķi:

– noteikt atsevišķus pārejas beigu datumus attiecīgi kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem, ieviešot kopīgu standartu un vispārēju tehnisko prasību kopumu;

– nodrošināt maksājumu pakalpojumu sniedzēju sasniedzamību kredīta pārveduma darījumiem identiski sasniedzamības pienākumam attiecībā uz tiešā debeta darījumiem atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 924/2009 8. panta 1. punktam un maksājumu sistēmu sadarbspēju.

Juridiskais pamats

Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. panta 1. punkts.

Subsidiaritātes princips

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl priekšlikums nav Savienības ekskluzīvā kompetencē.

Priekšlikuma mērķus dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Šobrīd plāni valsts pārejai uz *SEPA* pastāv gandrīz visās dalībvalstīs. Lai gan visi šie plāni atbalsta pāreju uz *SEPA*, tikai dažu mērķis ir sistemātiska un pilnīga iekšzemes maksāšanas līdzekļu aizstāšana noteiktā termiņā. Ieinteresēto personu noteiktie termiņi valsts līmenī visās dalībvalstīs nav vienādi. Ja nebūs kopīga termiņa Savienības līmenī, tad dalībvalstu un ieinteresēto personu savstarpējās koordinācijas trūkums labākajā gadījumā apgrūtinās pāreju uz *SEPA*, sliktākajā — neļaus veikt efektīvu pāreju. Bez tam noteiktie termiņi bieži ir atkarīgi no citiem nosacījumiem. Līdz ar to minētie plāni nav pietiekams dzinulis ātrai un vispārējai pārejai uz *SEPA* un netiek pietiekami koordinēti dalībvalstu starpā.

Savienības mēroga rīcība labāk sasniegs šos priekšlikuma mērķus šādu iemeslu dēļ.

Integrētam euro maksājumu tirgum tā rakstura dēļ ir vajadzīga Savienības mēroga pieeja, jo tā pamatā esošajiem standartiem, noteikumiem un procesiem visās dalībvalstīs ir jābūt konsekventiem. Tas atbilst Līguma par Eiropas Savienību 3. pantam, kur paredzēts iekšējais tirgus un ekonomiskā un monetārā savienība, kuras valūta ir euro. Tikai Eiropas mēroga pieeja, kas tiek koordinēta attiecībā gan uz piedāvājumu, gan pieprasījumu, var atraisīt visu tīklam piemītošo potenciālu. Alternatīva Savienības mēroga pieejai būtu daudzpusēju un divpusēju nolīgumu sistēma, kuras sarežģītība un izmaksas salīdzinājumā ar Eiropas līmeņa tiesību aktu būtu nepieļaujamas. Tādēļ pasākumi Savienības līmenī atbilstu subsidiaritātes principam.

Tādējādi priekšlikums ir saskaņā ar subsidiaritātes principu.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Priekšlikumā paredzēts vienīgi tas, kas nepieciešams tā mērķu sasniegšanai.

Visiem ierosinātajiem noteikumiem ir veikta proporcionalitātes pārbaude, un attiecībā uz tiem notika intensīvas apspriedes, lai nodrošinātu pienācīgu un proporcionālu reglamentāciju.

Priekšlikuma mērķis ir minimizēt pārmaiņu ietekmi uz visām ieinteresētajām personām. Regulas pielikumā uzskaitītās tehniskās prasības ir veidotas tā, lai būtu iespējams piemērot pašreizējās Savienības mēroga shēmas, neierobežojot elastību un inovāciju.

Priekšlikums arī ļauj dalībvalstīm lemt par kompetento iestāžu iecelšanu tādā veidā, lai izmaksu samazināšanas nolūkā varētu izmantot esošās administratīvās struktūras.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais juridiskais instruments — regula.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Lai varētu noteikt beigu datumu pārejai uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem, ir vajadzīga standartizācija tehniskajā līmenī un visplašākā iespējamā harmonizācija. Tāpēc priekšroka ir regulai, nevis direktīvai. Bez tam, tā kā maksājumu nozare pēc būtības ir tīkls, vairums *SEPA* priekšrocību realizēsies tad, kad visās dalībvalstīs būs pabeigta pāreja no iekšzemes maksāšanas līdzekļiem uz Savienības maksāšanas līdzekļiem. Direktīva, kas pieļautu īstenošanas atšķirības dalībvalstīs, varētu radīt tādu pašu tirgus sadrumstalotību, kāda ir pašreiz. Visbeidzot, tā aizkavētu pāreju, jo transponēšanai dalībvalstīs ir vajadzīgs laiks. Tāpēc tiek ieteikts par juridisko instrumentu izmantot regulu, kurā būtu noteikts beigu datums pārejai uz *SEPA*.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Nerunājot par parastajām administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar ES tiesību aktu ievērošanas nodrošināšanu, nebūs ietekmes uz budžetu, jo netiek veidotas jaunas komitejas un uzņemtas finansiālas saistības. Tomēr Komisija, kas pati ir ievērojama maksājumu pakalpojumu lietotāja, līdz ar citiem lietotājiem gūs labumu no *SEPA* izraisītā konkurences pieauguma.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

Vienkāršošana

Priekšlikums tiecas vienkāršot likumdošanu, jo 3. pants konsolidē vienā noteikumā Regulas Nr. 924/2009 noteikumu par tiešo debetu sasniedzamību un līdzīgu noteikumu par kredīta pārvedumu sasniedzamību. Maksājumu apstrādes vienkāršošana dos labumu ieinteresētajām aprindām, ieskaitot pārvaldes iestādes, uzņēmumus un privātpersonas.

Tā kā šī regula mazinās sadrumstalotību pa valstīm un saasinās konkurenci Eiropas maksājumu tirgū, tā veicinās maksājumu procesu vienkāršošanu.

Piemēram, pārvaldes iestādēm, kas ir lielas maksāšanas līdzekļu izmantotājas, būtu jāgūst labums no *SEPA*, jo regula vienkāršo to maksāšanas procesus un ļauj efektīvāk un tiešāk apstrādāt maksājumus. Vienkāršākam ir jākļūst maksājumu pakalpojumu publiskajam iepirkumam Savienības līmenī, jo palielināsies potenciālo maksājumu pakalpojumu sniedzēju skaits, to piedāvājums varētu kļūt vieglāk salīdzināms un būtu jāizzūd iekšzemes maksājumu formātu radītajām neērtībām. Arī e-rēķinu sastādīšanas risinājumu un *SEPA* kombinācija kā pamatā esoša maksājumu platforma veicinātu rēķinu un maksājumu automātisku sastatīšanu.

Tāpat patērētājiem, kas kļūst arvien mobilāki profesionālajā un privātajā dzīvē, standartizēti pārrobežu maksājumi likvidētu vajadzību uzturēt vairākus maksājumu kontus dažādās valstīs.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumu apstrādātājiem ar *SEPA* palīdzību sasniegtie apjomradītie ietaupījumi un kopīgie standarti padarītu efektīvāku maksāšanu visā Savienībā.

Spēkā esošo tiesību aktu atcelšana

Priekšlikuma pieņemšanas rezultātā ir jāatceļ Regulas (EK) Nr. 924/2009 8. pants par tiešā debeta darījumu sasniedzamību. Pārredzamības un vienkāršības labad minētā panta būtība ir konsolidēta šā priekšlikuma 3. pantā.

Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība

Priekšlikumā ir ietverta atkārtotas izskatīšanas klauzula.

Eiropas Ekonomikas zona

Ierosinātais tiesību akts attiecas uz EEZ jautājumu, tāpēc tas jāattiecina uz Eiropas Ekonomikas zonu.

Sīkāks priekšlikuma skaidrojums

Tālāk dotā īsā kopsavilkuma mērķis ir atvieglināt lēmuma pieņemšanas procesu, ieskicējot regulas būtību.

1. pants — „Priekšmets un darbības joma” — nosaka, ka regula aptver visu euro izteikto kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumu izpildi visā Savienībā. Tā neattiecas uz dažu veidu maksājumu darījumiem — piemēram, maksājumu karšu darījumiem, naudas pārvedumiem un maksājumu darījumiem ar jebkādām telesakaru, ciparu vai IT ierīcēm, ja to rezultāts nav kredīta pārvedums vai tiešais debets. Lai veicinātu konkurenci un efektivitāti, regulai nebūtu jāizslēdz no tirgus „netradicionālās” maksājumu shēmas, it sevišķi, ja to pamatā ir noteikumi par kombinētām shēmām, kurās viens no segmentiem ir tiešais debets vai kredīta pārvedums. Tādēļ šās regulas noteikumi attiecas tikai uz kredīta pārvedumu vai tiešo debetu, kurš ir darījuma pamatā.

2. pants — „Definīcijas”; tās tiek maksimāli pielīdzinātas definīcijām Direktīvā 2007/64/EK. Tomēr, ņemot vērā regulas sašaurināto darbības jomu salīdzinājumā ar Maksājumu pakalpojumu direktīvu, dažas no definīcijām ir pielāgotas šā priekšlikuma vajadzībām.

3. pants — maksājumu pakalpojumu sniedzēju sasniedzamība kredīta pārveduma darījumiem ir integrēta ar sasniedzamības pienākumu tiešā debeta darījumiem atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 924/2009 8. pantam.

4. pants — tehniskā sadarbspēja; tā ir nepieciešama maksājumu shēmu un sistēmu vienmērīgai darbībai, lai tās varētu mijiedarboties cita ar citu visā Savienībā, izmantojot vienus standartus, bez tehniskiem šķēršļiem tirgus dalībnieku maksājumu apstrādei.

5. pants un pielikums — tehniskās prasības kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumiem — ievieš termiņus pārejai uz Savienības mēroga maksāšanas līdzekļiem, padarot par obligātiem atsevišķus svarīgus standartus, ko izmanto maksājumu nozare, un definējot tehniskās prasības, kas attiecas gan uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, gan klientiem.

6. pants — „Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta darījumiem" — paskaidro, ka pēc 2012. gada 31. oktobra nav atļauta savstarpējās apmaiņas maksa (*MIF*) par katru darījumu attiecībā uz iekšzemes un pārrobežu tiešajiem debetiem. Tajā arī definēti vispārīgie nosacījumi savstarpējās apmaiņas maksai (daudzpusējai, divpusējai un vienpusējai) par R darījumiem saskaņā ar darba dokumentu „EK līguma 81. panta piemērojamība daudzpusējiem starpbanku maksājumiem *SDD*", ko Komisija publicējusi 2009. gada 3. novembrī.

7. pants — „Atbrīvojums" — attiecas uz t. s. „mantotajiem" nišas produktiem, kuri arī pakāpeniski likvidējami pēc piemērota pārejas posma.

8. pants — maksājuma piekļūstamība nodrošina, ka euro kredīta pārvedums vai euro tiešais debets, kas tiek akceptēts iekšzemē, tiks izmantots arī no euro konta un uz to pārrobežu gadījumos.

9. pants — „Kompetentās iestādes" — dod tiesības kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šās regulas noteikto pienākumu izpildi.

10. pants — „Sankcijas" — liek dalībvalstīm iesniegt Komisijai datus par sankcijām.

11. pants — „Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūras" — uzliek dalībvalstīm pienākumu izveidot ārpustiesas pārsūdzību struktūras, lai atrisinātu strīdus, kas izcēlušies sakarā ar regulu. Tajā ir arī prasība sniegt Komisijai informāciju par šiem pasākumiem.

12.–15. pants — deleģēto aktu pieņemšana — ļauj tehniskās prasības atjaunināt.

16. pants — pārskatīšanas klauzula — nosaka pienākumu ziņot, vajadzības gadījumā pievienojot grozījumu priekšlikumu.

17. pants — pārejas noteikumi — nodrošina, ka beigu datums vispirms attiecas uz euro zonas dalībvalstīm, bet dalībvalstīm, kuras nav euro zonā, tiek piešķirts pārejas posms, pamatojoties uz euro maksājumu darījumu ierobežoto apjomu.

2010/0373 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu[10],

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[11],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[12],

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[13],

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Lai iekšējais tirgus pareizi darbotos, ir jārada integrēts elektronisko maksājumu euro tirgus, kurā pēc būtības netiktu šķiroti iekšzemes un pārrobežu maksājumi. Tālab vienotās euro maksājumu telpas projekts (turpmāk „*SEPA*”) tiecas izstrādāt kopīgus Savienības mēroga maksāšanas līdzekļus, kas aizstātu pašreizējos iekšzemes maksāšanas līdzekļus. Atklātu kopīgu maksāšanas standartu, noteikumu un prakses ieviešanas un integrētas maksājumu apstrādes rezultātā *SEPA* būtu jānodrošina Savienības pilsoņiem un uzņēmumiem droši, lietotājdraudzīgi un uzticami maksājumu pakalpojumi par konkurences noteiktām cenām. *SEPA* pabeigšanas rezultātā rastos labvēlīgi nosacījumi lielākai maksājumu pakalpojumu konkurencei un ar maksājumiem saistītu inovāciju netraucētai attīstībai un straujai īstenošanai visā Savienībā. Tādējādi lielāku apjomradītu ietaupījumu, paaugstinātas darbības efektivitātes un pastiprinātas konkurences rezultātā elektroniskajiem maksājumu pakalpojumiem euro būtu jārada pats sekmīgākais pamats vispārējam lejupējam cenu spiedienam. Tā sekām būtu jābūt īpaši nozīmīgām, it īpaši dalībvalstīs, kur maksājumi

---

10 OV C , , . lpp.
11 OV C , , . lpp.
12 OV C , , . lpp.
13 OV C , , . lpp.

ir relatīvi dārgi. Tādējādi pāreja uz *SEPA* notiktu bez vispārējiem cenu pieaugumiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem vispār un konkrēti klientiem.

(2) *SEPA* izdošanās ir ļoti svarīga tautsaimnieciskā, monetārā un arī politiskā aspektā. Tā pilnīgi saskan ar stratēģiju „Eiropa 2020", kuras mērķis ir gudrāka ekonomika, kurā labklājību rada inovācijas un pieejamo resursu efektīvāka izmantošana. Gan Eiropas Parlaments 2009. gada 12. marta[14] un 2010. gada 10. marta[15] rezolūcijās par *SEPA* īstenošanu, gan Padome 2009. gada 2. decembrī pieņemtajos secinājumos[16] akcentē, cik liela nozīme ir straujai pārejai uz *SEPA*.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū[17] paredz mūsdienīgu juridisko pamatu maksājumu iekšējā tirgus izveidei, kurā būtiska nozīme ir *SEPA*.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001[18], arī paredz vairākus *SEPA* veicināšanas pasākumus, piemēram, vienādas maksas principa attiecināšanu uz pārrobežu tiešo debetu.

(5) Turklāt Eiropas banku nozares pašregulācijas centieni ar *SEPA* iniciatīvu nav izrādījušies pietiekami saskaņotai virzībai uz pāreju uz Savienības mēroga kredīta pārvedumu un tiešo debetu shēmām ne piedāvājuma, ne pieprasījuma aspektā. Turklāt šis pašregulācijas process nav bijis pakļauts piemērotiem vadīšanas mehānismiem, un tas var daļēji izskaidrot lēno ieviešanos pieprasījuma pusē. Vienīgi strauja un vispārēja pāreja uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem ļaus pilnīgi izmantot integrēta maksājumu tirgus priekšrocības, likvidējot augstās izmaksas, ko rada mantoto un *SEPA* produktu vienlaicīga izmantošana.

(6) Tālab ir vajadzīgi noteikumi, kas aptvertu visu euro izteikto kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumu izpildi visā Savienībā. Tomēr šobrīd nav ieteicams aptvert karšu darījumus, jo kopīgi standarti Savienības karšu maksājumiem vēl tikai top. Šo noteikumu darbības jomā nebūtu jāiekļauj naudas pārvedumi, iekšēji apstrādāti maksājumi, lielas vērtības maksājumu darījumi starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un maksājumi pa mobilo telefonu, jo šie maksājumu pakalpojumi nav salīdzināmi ar kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem.

(7) Patlaban pastāv vairāki maksāšanas līdzekļi, galvenokārt maksājumiem internetā, kuros arī izmanto starptautisko bankas konta numuru (IBAN) un bankas identifikācijas kodu (BIC) un kuru pamatā ir kredīta pārvedumi vai tiešie debeti, bet kuriem ir papildu iezīmes. Ir paredzams, ka minētās shēmas pārsniegs savas tagadējās dalībvalstu robežas un spēs apmierināt patērētāju pieprasījumu pēc inovatīviem, drošiem un lētiem maksāšanas līdzekļiem. Lai tādas shēmas netiktu izslēgtas no tirgus, noteikumiem par tiešā debeta un kredīta pārveduma ieviešanas termiņiem ir jāattiecas tikai uz to kredīta pārvedumu vai tiešo debetu, kas ir darījuma pamatā.

---

14 P6_TA(2009)0139
15 P7_TA(2010)0057
16 http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/111670.pdf
17 OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.
18 OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.

(8) Lai pārvedums varētu notikt, saņēmēja kontam jābūt sasniedzamam. Tāpēc, lai veicinātu šo maksāšanas līdzekļu sekmīgu pārņemšanu lietošanā, Savienības mērogā ir jāiedibina sasniedzamības pienākums. Pārredzamības uzlabošanai vienotā tiesību aktā ir jānostiprina minētais pienākums un ar Regulu (EK) Nr. 924/2009 jau izveidotais sasniedzamības pienākums, kas attiecas uz tiešo debetu.

(9) Konkurences priekšnoteikums ir tehniskā sadarbspēja. Lai radītu integrētu tirgu euro elektronisko maksājumu sistēmām, ir būtiski, lai kredīta pārvedumu un tiešo debetu apstrādi netraucētu tehniski šķēršļi un lai tā norisinātos atbilstīgi shēmai, kuras pamatnoteikumus ievēro lielākā daļa maksājumu pakalpojumu sniedzēju no lielākās daļas dalībvalstu, un tie ir vienādi gan attiecībā uz pārrobežu, gan pilnīgi iekšzemes kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumiem. Gadījumos, kad ir izveidota viena šāda shēma vai kad ir vairāk par vienu maksājumu sistēmu šādu maksājumu apstrādei, šīm shēmām un sistēmām ir jābūt sadarbspējīgām, tā ka visi lietotāji un maksājumu pakalpojumu sniedzēji var gūt labumu no euro maksājumu vienveidības visā Savienībā.

(10) Ir svarīgi noteikt tehniskās prasības, kas viennozīmīgi definētu iezīmes, kurām Savienības mēroga maksājumu shēmām, kas izstrādājamas atbilstīgi piemērotai pārvaldes noteiktai kārtībai, ir jāatbilst sadarbspējas nodrošināšanas nolūkā. Šīm tehniskajām prasībām nav jāierobežo elastība un inovācijas, bet tām ir jābūt atvērtām un neitrālām pret potenciāliem jauninājumiem un uzlabojumiem maksājumu tirgū. To izstrādē jāņem vērā kredītu pārvedumu un tiešo debetu īpatnības, it sevišķi attiecībā uz maksājuma ziņojumā iekļaujamajiem datu komponentiem. Tajās — it sevišķi attiecībā uz tiešo debetu — jābūt arī pasākumiem, kas nostiprina maksājumu pakalpojumu lietotāju uzticēšanos šādu maksāšanas līdzekļu lietošanai.

(11) Tehniskā standartizācija ir tādu tīklu kā Savienības maksājumu tirgus integrācijas stūrakmens. No noteikta datuma attiecībā uz visiem attiecīgajiem darījumiem obligātai ir jābūt starptautisko vai Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādāto nepatentēto standartu lietošanai. Maksājumu sakarā tie būtu IBAN, BIC un finanšu pakalpojumu ziņojumapmaiņas standarts ISO 20022 XML. Tādēļ pilnīgai sadarbspējai visā Savienībā ir prasība, lai šos standartus lietotu visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji. Konkrēti, IBAN un BIC obligāta lietošana nepieciešamības gadījumā būtu jāveicina ar plašiem komunikācijas un veicināšanas pasākumiem dalībvalstīs, lai nodrošinātu gludu un vieglu pāreju uz Eiropas mēroga kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem, it īpaši patērētājiem.

(12) Pienākas noteikt datumus, no kuriem visiem kredīta pārvedumiem un tiešā debeta darījumiem ir jāatbilst minētajām tehniskajām prasībām, saglabājot tirgus atvērtību turpmākai attīstībai un inovācijām.

(13) Ņemot vērā kredīta pārvedumu un tiešo debetu atšķirības, ir jānosaka atšķirīgi pārejas datumi. Savienības mēroga kredīta pārvedumu un tiešo debetu gatavības līmenis nav vienāds, jo tiešais debets ir sarežģītāks maksāšanas līdzeklis nekā kredīta pārvedums, tādēļ pārejai uz Savienības mēroga tiešajiem debetiem vajadzīgs ievērojami vairāk resursu nekā pārejai uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem.

(14) Ir būtiski regulēt daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu (*MIF*) attiecībā uz tiešajiem debetiem, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem radītu neitrālus konkurences apstākļus un tādējādi ļautu attīstīties vienotam tiešā debeta tirgum. *MIF*,

ko uzliek par katru darījumu, ierobežo konkurenci starp maksājumu saņēmēju bankām un lieki paaugstina maksu, ko šādas bankas uzliek maksājumu saņēmējiem, tā izraisot slēptu cenu pieaugumu maksātājiem. Lai gan trūkst par katru darījumu uzliekamās *MIF* objektīvās efektivitātes pierādījumu, vienotajā tirgū *MIF* par tādiem darījumiem, kuri tiek atraidīti, atteikti, nosūtīti atpakaļ vai pārvesti atpakaļ tādēļ, ka tos nevar pareizi izpildīt (R darījumiem), varētu palīdzēt efektīvi sadalīt izmaksas. Tādēļ liktos lietderīgi efektīva Eiropas tiešā debeta tirgus radīšanas nolūkā aizliegt *MIF* par katru darījumu. Tomēr *MIF* par R darījumiem būtu jāatļauj ar noteikumu, ka tās atbilst zināmiem nosacījumiem. Nekādā gadījumā noteikumiem nav jāierobežo LESD 101. un 102. panta piemērošana daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksai par R darījumiem.

(15) Tāpēc iespēja iekšzemes un pārrobežu tiešajos debetos piemērot *MIF* par katru darījumu ir laika ziņā jāierobežo un ir jādefinē vispārīgi nosacījumi par savstarpējās apmaiņas maksas piemērošanu R darījumiem.

(16) Dažās dalībvalstīs ir atsevišķi maksāšanas līdzekļi, kas ir kredīta pārvedumi vai tiešie debeti, bet kuriem ir ļoti specifiskas funkcijas — parasti vēsturisku vai juridisku iemeslu dēļ. Šādu produktu darījuma apjoms parasti ir niecīgs, tādēļ tie būtu pieskaitāmi pie nišas produktiem. Pārejas posms šādiem nišas produktiem, kas būtu pietiekami garš, lai minimizētu pārejas ietekmi uz maksājumu pakalpojumu lietotājiem, palīdzētu abām tirgus pusēm pirmām kārtām koncentrēties uz kredīta pārvedumu un tiešo debetu pamatapjoma pāreju uz *SEPA*, tādējādi ļaujot agrāk izmantot potenciālās priekšrocības, kas ir integrētam ES maksājumu tirgum.

(17) Maksājumu iekšējā tirgus praktiskas funkcionēšanas labad ir būtiski nodrošināt, lai tādi maksātāji kā uzņēmumi vai valsts iestādes varētu sūtīt kredīta pārvedumus uz maksājumu kontiem, kas maksājumu saņēmējiem ir pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas citās dalībvalstīs un ir sasniedzami saskaņā ar šo regulu.

(18) Būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm pilnvaras, lai tās varētu efektīvi pildīt uzraudzīšanas pienākumus un īstenot visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievēro šo regulu.

(19) Ir svarīgi, lai dalībvalstis savos tiesību aktos paredzētu iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas par šās regulas neievērošanu.

(20) Lai nodrošinātu, ka šās regulas nepareizas piemērošanas gadījumos ir iespējama pārsūdzēšana, dalībvalstīm ir jāievieš adekvātas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras šādos gadījumos radušos strīdu izšķiršanai.

(21) Ir vēlams, lai Komisija nāktu klajā ar ziņojumu par šās regulas noteikumu efektivitāti.

(22) Komisijai ir jāsaņem pilnvaras saskaņā ar Līguma 290. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem piemērojamo tehnisko prasību atjaunināšanu.

(23) Tā kā maksājumu pakalpojumu sniedzējiem no dalībvalstīm, kuras nav euro zonā, būs jāveic lielāks sagatavošanās darbs, ir jāatļauj šādiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uz zināmu laiku atlikt šo tehnisko prasību piemērošanu.

(24) Lai paaugstinātu tiesisko drošību, ir lietderīgi Regulas (EK) Nr. 924/2009 6. un 7. pantā noteiktos savstarpējās apmaiņas maksas piemērošanas termiņus vienādot ar šās regulas noteikumiem.

(25) Regula (EK) Nr. 924/2009 ir attiecīgi jāgroza.

(26) Personas datu apstrādi, ko veic saskaņā ar šo regulu, regulē Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti[19].

(27) Uz finanšu ziņojumiem, kas attiecas uz maksājumiem un pārvedumiem *SEPA*, neattiecas ES un ASV 2010. gada 8. jūlija Nolīgums par tādu finanšu ziņojumapmaiņas datu apstrādi un nodošanu, kurus ES dara pieejamus ASV, lai īstenotu teroristu finansēšanas izsekošanas programmu[20].

(28) Ņemot vērā to, ka šās regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī regula nosaka vienīgi tādus pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants
Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā izklāstīti noteikumi par euro izteiktajiem kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumiem Savienības iekšienē, kuros gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienības iekšienē vai kuros maksājuma darījuma vienīgais maksājuma pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienības iekšienē.

2. Šī regula neattiecas uz:

   a) maksājumu darījumiem, kurus veic maksājumu pakalpojumu sniedzēju iekšienē, un uz maksājumu darījumiem starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uz savu rēķinu;

   b) maksājumu darījumiem, kurus apstrādā un nokārto lielas vērtības maksājumu sistēmās un kuros gan maksājuma sācējs, gan galīgais saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji;

   c) maksājumu darījumiem ar maksājumu karti, ieskaitot skaidras naudas izņemšanu no maksājumu konta, ja vien to rezultāts nav kredīta pārvedums vai tiešais debets ar pamata bankas konta numuru (BBAN) vai starptautisko bankas konta numuru (IBAN) identificētā maksājumu kontā vai no tā;

---

[19] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
[20] OV L 195, 27.7.2010., 1. lpp.

d) maksājumu darījumiem, ko veic ar jebkādu telesakaru, ciparu vai IT ierīci, ja to rezultāts nav kredīta pārvedums vai tiešais debets maksājumu kontā vai no maksājumu konta, kas identificēts ar BBAN vai IBAN;

e) naudas pārveduma darījumiem, kuros līdzekļus saņem no maksātāja, neizveidojot maksājuma kontu maksātāja vai saņēmēja vārdā, un kuru vienīgais mērķis ir nodot atbilstīgu līdzekļu apjomu maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas saņēmēja vārdā, un/vai kuros šos līdzekļus saņem maksājuma saņēmēja vārdā un dara tam pieejamus.

3. Ja maksājumu shēmas ir balstītas uz kredīta pārveduma vai tiešā debeta maksājumu darījumiem, bet tām ir arī citas īpatnības, šo regulu piemēro tikai pamatā esošajiem kredīta pārvedumiem vai tiešajiem debetiem.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā izmantotas šādas definīcijas:

(1) „kredīta pārvedums" ir maksājumu pakalpojums iemaksai maksājuma saņēmēja maksājumu kontā, kur maksājuma darījumu vai maksājuma darījumu virkni ierosina maksātājs uz savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam dotas piekrišanas pamata;

(2) „tiešais debets" ir maksājumu pakalpojums naudas izmaksai no maksātāja maksājumu konta, kurā maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs uz maksātāja piekrišanas pamata;

(3) „maksātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kam ir maksājumu konts un kas ļauj dot maksājuma uzdevumu no minētā maksājumu konta;

(4) „maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājuma darījumā pārvedamo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;

(5) „maksājumu konts" ir tāds konts viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārdā, ko izmanto maksājumu darījumu izpildei;

(6) „maksājumu sistēma" ir naudas līdzekļu pārvešanas sistēma ar oficiālu un standartizētu kārtību un kopīgiem noteikumiem par maksājumu darījumu apstrādi, tīrvērti un/vai norēķiniem;

(7) „maksājumu shēma" ir shēmas dalībnieku savstarpējo maksājumu izdarīšanas noteikumu, prakses un standartu kopums, kas ir nošķirts no jebkādas infrastruktūras vai maksājumu sistēmas, kura atbalsta tās darbību dalībvalstu starpā un dalībvalstu iekšienē;

(8) „maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir kāda no Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā minētajām kategorijām un minētās direktīvas 26. pantā minētās fiziskās un juridiskās personas, bet ne Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/48/EK[21]

[21] OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

2. pantā uzskaitītās iestādes, kuras gūst labumu no dalībvalsts atbrīvojuma, ko īsteno saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 2. panta 3. punktu;

(9) „maksājumu pakalpojumu lietotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājuma pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;

(10) „maksājuma darījums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja sākta līdzekļu pārvešanas darbība neatkarīgi no maksātāja un maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;

(11) „maksājuma uzdevums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurā pieprasīts izpildīt maksājuma darījumu;

(12) „savstarpējās apmaiņas maksa" ir maksa, ko maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji viens otram maksā par katru tiešā debeta darījumu;

(13) „daudzpusēja savstarpējās apmaiņas maksa" ir savstarpējās apmaiņas maksa, uz kuru attiecas maksājuma pakalpojumu sniedzēju kolektīvs nolīgums;

(14) „BBAN" ir maksājumu konta numura identifikators, kas viennozīmīgi identificē atsevišķu kontu pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja dalībvalstī un ko var izmantot vienīgi iekšzemes darījumiem;

(15) „IBAN" ir starptautisks maksājumu konta numura identifikators, kas viennozīmīgi identificē atsevišķu kontu pie viena noteikta maksājumu pakalpojumu sniedzēja dalībvalstī un kura komponenti ir noteikti Starptautiskās standartizācijas organizācijas (ISO) izdotajā standartā ISO 13616;

(16) „BIC" ir kods, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju un kura komponenti ir noteikti Starptautiskās standartizācijas organizācijas (ISO) izdotajā standartā ISO 13616;

(17) „standarts ISO 20022 XML" ir elektronisko finansiālo ziņojumu izveides standarts, ko noteikusi Starptautiskā standartizācijas organizācija (ISO) un kurš aptver maksājumu darījumu fizisko atveidojumu XML sintaksē saskaņā ar uzņēmējdarbības noteikumiem un īstenošanas vadlīnijām tādu Savienības mēroga maksājumu darījumu shēmās, uz kuriem attiecas šī regula.

3. pants
Sasniedzamība

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteiktā maksājumu kontā ir sasniedzams euro izteikta iekšzemes kredīta pārvedumam vai tiešā debeta darījumam, vai abiem, ir saskaņā ar maksājumu shēmas noteikumiem sasniedzams kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem, kurus ierosina caur maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas atrodas jebkurā no dalībvalstīm.

4. pants
Sadarbspēja

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji kredīta pārvedumus un tiešos debetus veic maksājumu shēmā, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) tās noteikumi ir vienādi gan iekšzemes, gan pārrobežu kredīta pārvedumiem un tiešā debeta darījumiem starp dalībvalstīm un dalībvalstu iekšienē;

   b) shēmas dalībnieki pārstāv maksājumu pakalpojumu sniedzēju vairākumu vairākumā dalībvalstu.

2. Maksājumu sistēmām un attiecīgos gadījumos maksājumu shēmām jābūt tehniski sadarbspējīgām, izmantojot starptautisko un Eiropas standartizācijas organizāciju izstrādātus standartus.

3. Kredīta pārvedumu un tiešo debetu apstrādi netraucē tehniski šķēršļi.

5. pants
Prasības kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumiem

1. Ne vēlāk kā [*ierakstīt konkrētu datumu* 12 mēnešus pēc šās regulas stāšanās spēkā] kredīta pārvedumi veicami saskaņā ar pielikuma 1. un 2. punktā izklāstītajām tehniskajām prasībām.

2. Ne vēlāk kā [*ierakstīt konkrētu datumu* 24 mēnešus pēc šās regulas stāšanās spēkā] tiešie debeti veicami saskaņā ar 6. pantu un pielikuma 1. un 3. punktā izklāstītajām tehniskajām prasībām.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta noteikumiem dalībvalstis var noteikt datumus, kas ir agrāki par 1. un 2. punktā noteiktajiem.

4. Komisija var pielikumā izdarīt grozījumus, rēķinoties ar tehnikas attīstību un pārmaiņām tirgū. Minētos pasākumus pieņem ar deleģētajiem tiesību aktiem 12. pantā noteiktajā kārtībā.

6. pants
Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta darījumiem

1. Neatkarīgi no 2. punkta noteikumiem uz tiešā debeta darījumiem neattiecas daudzpusēja savstarpējās apmaiņas maksa par katru tiešā debeta darījumu vai cita norunāta atlīdzība ar līdzvērtīgu mērķi vai sekām.

2. Tiešā debeta darījumiem, kurus maksājumu pakalpojumu sniedzējs nespēj pienācīgi izpildīt maksājuma uzdevuma atraidīšanas, izpildes atteikšanas, atpakaļsūtīšanas vai atpakaļpārvešanas dēļ (R darījumiem) un kurus veic maksājumu pakalpojumu sniedzēji, drīkst piemērot daudzpusēju savstarpējās apmaiņas maksu, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) noteikumi ir vērsti uz to, lai efektīvi iedalītu izmaksas tai personai, kura ir izraisījusi R darījumu, vienlaikus ņemot vērā darījuma izmaksu pastāvēšanu un patērētāju aizsardzības mērķi;

b) maksa stingri balstās uz izmaksām;

c) maksas līmenis nepārsniedz faktiskās R darījuma apstrādes izmaksas visrentablākajam salīdzināmajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas ir reprezentatīva puse daudzpusējā nolīgumā darījumu apjoma un pakalpojumu rakstura ziņā;

d) maksas piemērošana saskaņā ar a), b) un c) apakšpunktu liedz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzlikt saviem attiecīgajiem maksājuma pakalpojuma lietotājiem papildu maksu, kas saistīta ar izmaksām, uz kurām attiecas šī savstarpējās apmaiņas maksa;

e) kolektīvajam nolīgumam nedrīkst būt praktiskas un ekonomiski dzīvotspējīgas alternatīvas, kas izraisītu R darījumu vienādi efektīvu vai efektīvāku apstrādi ar vienādām vai zemākām izmaksām patērētājiem.

Šā apakšpunkta pirmās daļas vajadzībām, aprēķinot maksu par R darījumu, ierēķina tikai tās izmaksu kategorijas, kas tieši un viennozīmīgi attiecas uz R darījuma apstrādi. Šīs izmaksas ir precīzi jānosaka. Izmaksu summas sadalījumam, ieskaitot katras komponentes atsevišķu identifikāciju, ir jāietilpst kolektīvajā nolīgumā, lai būtu iespējama viegla verifikācija un uzraudzība.

3. Šā panta 1. punkts un 2. punkta a), b) un d) apakšpunkta nosacījumi attiecas arī uz divpusējiem un vienpusējiem izkārtojumiem, kam ir līdzvērtīgs mērķis vai sekas.

7. pants
Atbrīvojums

1. Dalībvalstis var ļaut savām kompetentajām iestādēm līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 36 mēnešus pēc šās regulas spēkā stāšanās] no visām vai dažām 5. panta 1., 2. un 3. punktā izklāstītajām prasībām attiecīgajā valstī atbrīvot tos kredīta pārveduma vai tiešā debeta darījumus, kuru kumulatīvā tirgus daļa saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas ikgadējo publicēto oficiālo maksājumu statistiku ir mazāk nekā 10 % no kopējā attiecīgi kredīta pārvedumu vai tiešā debeta darījumu skaita.

2. Dalībvalstis var ļaut savām kompetentajām iestādēm līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 60 mēnešus pēc šās regulas spēkā stāšanās] no visām vai dažām 5. panta 1., 2. un 3. punktā izklāstītajām prasībām atbrīvot maksājumu darījumus, kas sākti ar maksājumu karti pārdošanas punktā, kuru rezultāts ir tiešais debets no maksājumu konta, kas identificēts ar BBAN vai IBAN.

3. Ja dalībvalsts atļauj savām kompetentajām iestādēm piemērot 1. un 2. punktā noteikto atbrīvojumu, tā par to attiecīgi paziņo Komisijai līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 6 mēnešus pēc šās regulas stāšanās spēkā]. Dalībvalsts nekavējoties paziņo Komisijai par visām turpmākajām izmaiņām.

8. pants
Maksājumu piekļūstamība

1. Maksātājs, kas izmanto kredīta pārvedumus, lai pārvestu līdzekļus no sava maksājumu konta citos maksājumu kontos pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas tajā pašā dalībvalstī, neatsakās izdarīt kredīta pārvedumus maksājumu kontos pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas citā dalībvalstī un ir sasniedzami saskaņā ar 3. pantu.

2. Maksātājs, kas izmanto tiešos debetus, lai saņemtu līdzekļus savā maksājumu kontā no citiem maksājumu kontiem pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas tajā pašā dalībvalstī, neatsakās saņemt tiešos debetus no maksājumu kontiem pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas citā dalībvalstī un ir sasniedzami saskaņā ar 3. pantu.

9. pants
Kompetentās iestādes

1. Par kompetentajām iestādēm, kuru pienākums ir nodrošināt šās regulas ievērošanu, dalībvalstis izraugās vai nu valsts iestādes, vai struktūras, kuras atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kuras atzinušas valsts iestādes, tostarp valstu centrālās bankas, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piešķirtas skaidras pilnvaras. Par kompetentajām iestādēm dalībvalstis var izraudzīties jau esošas struktūras.

2. Līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 6 mēnešus pēc šās regulas spēkā stāšanās] dalībvalstis paziņo Komisijai, kuras ir 1. punktā minētās kompetentās iestādes. Tās nekavējoties informē Komisiju par turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm iestādēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, ir visas savu pienākumu izpildei nepieciešamās pilnvaras. Ja šās regulas aptverto jautājumu risināšanai dalībvalsts teritorijā ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, tā nodrošina, ka šīs iestādes cieši sadarbojas, lai varētu efektīvi izpildīt savus attiecīgos pienākumus.

4. Kompetentās iestādes efektīvi uzrauga atbilstību šās regulas prasībām un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo atbilstību.

10. pants
Sankcijas

Līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 6 mēnešus pēc šās regulas stāšanās spēkā] dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šās regulas pārkāpumiem, un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 12 mēneši pēc šās regulas stāšanās spēkā] un nekavējoties informē to par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas skar minētos noteikumus.

11. pants
Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūras

1. Dalībvalstis ievieš atbilstošas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai izšķirtu saistībā ar šo regulu radušos strīdus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Dalībvalstis šiem nolūkiem attiecīgā gadījumā izraugās jau esošas struktūras vai izveido jaunas.

2. Līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 6 mēnešus pēc šās regulas stāšanās spēkā] dalībvalstis paziņo Komisijai, kuras ir 1. punktā minētās struktūras. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm struktūrām.

12. pants
Deleģēto pilnvaru izmantošana

1. Komisijai uz nenoteiktu laiku tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt 5. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus. Ja ir nenovēršami steidzami iemesli, piemēro 15. pantu.

2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaicīgi Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus ir pakļautas nosacījumiem, kas noteikti 13. un 14. pantā.

13. pants
Deleģējuma atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģējumu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī atsaukšanas iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigts tajā norādīto pilnvaru deleģējums. Lēmums stājās spēkā nekavējoties vai tajā norādītā vēlākā dienā. Tas neskar spēkā jau esošo deleģēto aktu derīgumu. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants
Iebildumi pret deleģētiem aktiem

1. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus par deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi.

2. Ja, šim termiņam beidzoties, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas stājas spēkā tā noteikumos norādītajā dienā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome ceļ iebildumus pret pieņemto deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kura izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, izklāsta to pamatojumu.

15. pants
Steidzamības procedūra

1. Steidzamības kārtā pieņemts deleģētais akts stājas spēkā nekavējoties un tiek piemērots, kamēr nav izteikti iebildumi saskaņā ar 2. punktu. Paziņojumā par aktu Eiropas Parlamentam un Padomei min steidzamības procedūras izmantojuma iemeslus.

2. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus par deleģēto aktu sešu nedēļu laikā no tā paziņošanas dienas. Tādā gadījumā akts vairs nav piemērojams. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, izklāsta to pamatojumu.

16. pants
Pārskatīšana

Līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 3 gadi pēc stāšanās spēkā] Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai ziņojumu par šās regulas piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu.

17. pants
Pārejas noteikumi

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas dalībvalstī, kuras valūta nav euro, 3. panta izpildi panāk līdz 2014. gada 31. oktobrim. Bet ja kāda no šīm dalībvalstīm ievieš euro pirms 2013. gada 1. novembra, maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas attiecīgajā dalībvalstī, panāk 3. panta izpildi viena gada laikā no dienas, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies euro zonai.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas dalībvalstī, kuras valūta nav euro, panāk 4. panta un pielikuma 1. un 2. punkta prasību izpildi attiecībā uz euro izteiktajiem kredīta pārvedumiem un 4. pantā un pielikuma 1. un 3. punktā minēto prasību izpildi attiecībā uz euro izteiktajiem tiešā debeta darījumiem līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 4 gadi pēc šās regulas stāšanās spēkā]. Bet ja kāda no šīm dalībvalstīm ievieš euro pirms [*ierakstīt konkrētu datumu* 3 gadi pēc šās regulas stāšanās spēkā], maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas atrodas attiecīgajā dalībvalstī, panāk minēto prasību izpildi viena gada laikā no dienas, kad attiecīgā dalībvalsts pievienojusies euro zonai.

18. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 924/2009

Regulu (EK) Nr. 924/2009 groza šādi.

1. Regulas 6. pantā vārdus „pirms 2012. gada 1. novembra” aizstāj ar vārdiem „pirms [*ierakstīt konkrētu datumu* 24 mēneši pēc šās regulas stāšanās spēkā]”.

2. Regulas 7. pantu groza šādi:

   a) 1. punktā vārdus „līdz 2012. gada 1. novembrim” aizstāj ar vārdiem „līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 24 mēneši pēc šās regulas stāšanās spēkā]”;

   b) 2. punktā vārdus „līdz 2012. gada 1. novembrim” aizstāj ar vārdiem „līdz [*ierakstīt konkrētu datumu* 24 mēneši pēc šās regulas stāšanās spēkā]”;

   c) 3. punktā vārdus „pirms 2012. gada 1. novembra” aizstāj ar vārdiem „pirms [*ierakstīt konkrētu datumu* 24 mēneši pēc šās regulas stāšanās spēkā]”.

3. Regulas 8. pantu svītro.

19. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

PIELIKUMS
TEHNISKĀS PRASĪBAS (5. PANTS)

(1) Gan uz **kredīta pārvedumu**, gan **tiešā debeta** darījumiem attiecas šādas tehniskās prasības.

(a) Maksājumu pakalpojumu sniedzēji un maksājumu pakalpojumu lietotāji maksājumu kontu identifikācijai lieto IBAN neatkarīgi no tā, vai gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma darījuma vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas tajā pašā dalībvalstī vai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas citā dalībvalstī.

(b) Pārsūtot maksājumu darījumus citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, maksājumu pakalpojumu sniedzēji lieto ziņojumu formātus, kas balstīti uz standartu ISO 20022 XML.

(c) Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs ierosina vai saņem atsevišķus līdzekļu pārvedumus, kas ir apvienoti pārsūtīšanas vajadzībām, lieto ziņojumu formātus, kas balstīti uz standartu ISO 20022 XML.

(d) Pārveduma informācijas datu laukā ir jābūt vietai 140 rakstzīmēm. Maksājumu shēmām var paredzēt lielāku skaitu rakstzīmju, izņemot gadījumu, kad informācijas pārsūtīšanai izmantojamajai ierīcei ir tehniski ierobežojumi rakstzīmju skaita ziņā — tad piemēro ierīces tehnisko limitu.

(e) Pārveduma references informācija un visi pārējie datu komponenti, kas sniegti saskaņā ar šā pielikuma 2. un 3. punktu, starp visiem maksājuma ķēdes maksājuma pakalpojuma sniedzējiem ir nododama pilnīgi un bez izmaiņām.

(f) Kad dati ir pieejami elektroniskā formā, maksājumu darījumiem ir jāļauj veikt pilnīgi automatizētu elektronisku apstrādi visos maksājuma ķēdes procesa posmos (tiešu apstrādi starp galasistēmām), kas dod iespēju visu maksāšanas procesu izpildīt elektroniski bez atkārtotas ievadīšanas vai manuālas iejaukšanās. Ja vien iespējams, tas attiecas arī uz kredīta pārveduma un tiešā debeta darījumu ārkārtas apstrādi.

(g) Kredīta pārveduma un tiešā debeta maksājuma darījumam maksājumu shēmas nenosaka nekādu minimālo summu.

(h) Maksājumu shēmām nav pienākuma veikt kredīta pārvedumus un tiešos debetus, kas pārsniedz summu EUR 999 999 999,99.

(2) Papildus 1. punktā minētajām prasībām uz **kredīta pārveduma** darījumiem attiecas arī šādas prasības.

(a) Maksājuma saņēmējs, kurš akceptē kredīta pārvedumus, dara zināmu saviem maksātājiem savu IBAN un sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC katru reizi, kad tiek pieprasīts kredīta pārvedums.

(b) Saskaņā ar pienākumiem, kas noteikti valsts noteikumos, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK, maksātājs sniedz savam maksājumu pakalpojumu

sniedzējam un nodod tālāk maksājuma ķēdē maksājuma saņēmējam šādus obligātus datu komponentus:

i) maksātāja vārds un/vai maksātāja konta IBAN;

ii) kredīta pārveduma summa;

iii) maksājuma saņēmēja konta IBAN;

iv) maksājuma saņēmēja vārds;

v) pārveduma informācija, ja tāda ir.

(c) Papildus maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam sniedz šādus obligātus datu komponentus:

i) maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem);

ii) maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem);

iii) maksājumu shēmas identifikācijas kods;

iv) kredīta pārveduma norēķinu datums;

v) maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kredīta pārveduma ziņojuma references numurs.

(3) Papildus 1. punktā minētajām prasībām uz **tiešā debeta** darījumiem attiecas arī šādas prasības.

(a) Maksātājs tikai vienreiz pirms pirmā tiešā debeta darījuma savam maksājuma saņēmējam dara zināmu savu IBAN un attiecīgā gadījumā sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC.

(b) Ar pirmo tiešā debeta darījumu un vienreizējā tiešā debeta darījumiem, un ar katru nākamo tiešā debeta darījumu maksājuma saņēmējs nosūta savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam informāciju, kas attiecas uz pilnvarojumu. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs šādu informāciju, kas attiecas uz pilnvarojumu, nosūta maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ar katru tiešā debeta darījumu.

(c) Maksātājam ir iespēja savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam dot norādījumus ierobežot tiešā debeta izmaksu ar zināmu summu vai periodiskumu, vai abiem.

(d) Ja maksātāja un maksājuma saņēmēja nolīgumā nav paredzētas tiesības uz atmaksu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc maksātāja pieprasījuma ir jāpārbauda katrs tiešā debeta darījums, lai pārliecinātos, vai

iesniegtā tiešā debeta darījuma summa ir vienāda ar pilnvarojumā saskaņoto summu, pirms maksātāja konta debitēšanas, balstoties uz informāciju, kas attiecas uz pilnvarojumu.

(e) Maksātājam ir jābūt iespējai dot savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam norādījumu bloķēt jebkādus tiešos debetus maksātāja kontā vai bloķēt jebkādus tiešos debetus, kas nāk no viena vai vairākiem konkrētiem maksājumu saņēmējiem, vai atļaut tiešos debetus, kas nāk no viena vai vairākiem konkrētiem maksājumu saņēmējiem.

(f) Gan maksājumu saņēmējam, gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir jāsaņem piekrišana (tieši vai netieši caur maksātāju), un pilnvarojumi kopā ar to vēlākiem pārlabojumiem un/vai atcēlumiem maksājumu saņēmēja uzdevumā ir jāglabā maksājumu saņēmējam vai trešai personai.

(g) Maksājuma saņēmējs sniedz savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un nodod tālāk maksājuma ķēdē maksātājam šādus obligātus datu komponentus:

i) tiešā debeta veids (daudzkārtējs, vienreizējs, pirmais, pēdējais vai reversais);

ii) maksājuma saņēmēja vārds;

iii) maksājuma saņēmēja maksājumu konta, kurā tiks ieskaitīta iemaksa, IBAN;

iv) maksātāja vārds;

v) maksātāja maksājumu konta, no kura tiks norakstīta izmaksa, IBAN;

vi) pilnvarojuma unikālā reference;

vii) pilnvarojuma parakstīšanas datums;

viii) iemaksājamā summa;

ix) pilnvarojuma unikālo referenci dod sākotnējais maksājuma saņēmējs, kurš devis pilnvarojumu (ja pilnvarojumu ir pārņēmis cits maksājumu saņēmējs, tad tas maksājumu saņēmējs, kurš devis pilnvarojumu);

x) maksājuma saņēmēja identifikators;

xi) sākotnējā maksājuma saņēmēja, kurš devis pilnvarojumu, identifikators (ja pilnvarojumu ir pārņēmis maksājumu saņēmējs, kas nav maksājumu saņēmējs, kurš devis pilnvarojumu);

xii) pārveduma informācija no maksājuma saņēmēja maksātājam, ja tāda ir.

(h) Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam papildus sniedz šādus obligātus datu komponentus:

i) maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kods (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem);

ii) maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja BIC kods (ja nav citādas vienošanās starp maksājuma darījumā iesaistītajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem);

iii) maksātāja references personas vārds (ja ir dematerializētā pilnvarojumā);

iv) maksātāja references personas identifikācijas kods (ja ir dematerializētā pilnvarojumā);

v) maksājuma saņēmēja references personas vārds (ja ir dematerializētā pilnvarojumā);

vi) maksājuma saņēmēja references personas identifikācijas kods (ja ir dematerializētā pilnvarojumā);

vii) maksājumu shēmas identifikācijas kods;

viii) iemaksas norēķinu datums;

ix) maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja reference iemaksai;

x) pilnvarojuma veids;

xi) iemaksas termiņš.